

رثاء الشیخین

مرثیہ مفتی اعظم پاکستان مفتی محمد شفیعؒ

شیخ الحدیث محمد یوسف بنوریؒ

خداں آمد و گل رفت و ز بہار نماند
 قرار از دل من برد مفتی اعظم
 در یکتا دل بہبودہ شد تلاش کن
 ز خہائے دل بقیاب زمن می پرسند
 کیفیت در عہد ز بعدش کہ عقدہ بکشاید
 غائب از دیدہ ما گشت فقیہ دوران
 بود روشن وطن از روستے یوسف ثانی
 رفت جلیل ز گلستان علوم نبوی
 روستے آن یار گلچراہ بمن یاد آمد
 صبا ز باغ علوم نبوی مزودہ بیاد
 چہ شد از ملک بد نصیب درس علم ہمیش
 علوم انوری را عکس بود بنوریؒ
 عزیز در جسم تو گفنی کہ کرد علم شیوخ
 ثقیل شیخ ترا سے خاک ز ما پوشیدی
 برائے عورت دین مرد بطل در کلاست
 نیست امروز ہمہ جوہر میان در بازار
 بادہ خواران ازین محفل می برخاستند
 قرص نور شید چہ شد مطلع انوار نماند
 چشم نمناک دل رفتہ را قرار نماند
 فاضل بے بدل و نور در اقطار نماند
 مرہم زخم شغائے دل بیمار نماند
 مرشد و صاحب دل مولس و غمخوار نماند
 ہائے انورس بریں عمر اعتبار نماند
 گم شد این کاروان مصر جوہ دلدار نماند
 چشم گریبان کہ بستان را ہزار نماند
 دل من پرس ز باد صبا نگار نماند
 کہ در فضائے چمن بوئے مشکبار نماند
 طالب علم را حدیث در کنار نماند
 امین و صادق و گنجینہ اسرار نماند
 کجا است علم اکابر بحجز آثار نماند
 مزار ماند مگر علم را مزار نماند
 کہ بہر فتنہ قادیانیان خار نماند
 بنان علم کہ امروز کار و بار نماند
 چہ کنم صبر کہم ہائے اختیار نماند